

HZ. MUHAMMED (SAV); EN BÜYÜK MUCİZE OLAN KUR'AN'IN MÜBELLİĞİ VE SALTANAT-I İLAHİYE'NİN DELLALIDIR!

İnsan yaratılışı gereği merak etme hissine sahiptir. Kâinattaki gerek kendisi gerekse çevresi ile ilgili hadiseleri izler; izlediği bu hadiseleri sebep-sonuç ilişkisi içerisinde anlamaya çalışır.

Aslında **kâinat, okunmayı bekleyen mana dolu muhteşem bir kitaptır**. Gökler, yer ve mevsimler bu kitabın sayfaları, gece ve gündüz satırları, yeryüzündeki varlıklar kelimeleri, meyveler harfleri, çekirdekler de noktalarıdır. Bir sayfada birçok kitap, bir kelimedede birçok sayfa, bir nokta içinde de adeta bütün kitabın fihristi vardır. Akıl, zeka ve düşünme gibi vasıfları sınırlı olan biz insanlar, geniş ve iç içe münasebetlerle dolu bu çok mükemmel kitaptaki harflerin, kelimelerin, cümlelerin anlamlarını ne açıklayacak ve ne de bunların sırlarını keşfedecek bir güce sahibiz... O halde bize bu sırları izah edecek ve bu kitapla ilgili merak ettiğimiz sorulara cevap verecek bir rehber ve tarif ediciye ihtiyacımız var. İnsanlığın söz konusu ihtiyacını da ancak bu muazzam kâinat kitabının sahibi olan Allah (c.c.) karşılayabilir.

Bu anlamda bütün şuur sahiplerinin muhtaç olduğu İlahi tarifnamenin, büyük kafileler halinde bu dünya misafirhanesine gönderilen biz insanların kendisiyle ilgili olarak en çok merak ettiği **“Biz kimiz? Nereden geldik? Niçin buraya gönderildik? Buradan nereye gidiyoruz?”** gibi sorularına cevap verebilecek muhteviyata sahip olması belki de onun için aranılacak en önemli bir özellik olacaktır.

İşte bizi bizden daha iyi bilen Rabbimiz böyle bir ilim deryasına muhtaç olacağımızı ve merakla bunu bekleyeceğimizi bilmiş, neticede merhametiyle mukaddes Kur'an'ı imdadımıza göndermiştir. Bu semavi rehber, kıymeti takdir edilemeyecek kadar muazzam bir hediye ve sözünü ettiğimiz kâinat kitabının ezeli bir tercümesidir.

“Anlaşılmaz bir kitap ne kadar zengin muhteviyatta olursa olsun o kitabın dilini, sırlarını, mesajlarını bilecek bir öğretici bulamazsa manasız bir eserden ibaret kalır.” tespitinden hareketle, Kur'an böyle bir manasızlığa düşmemiş onun tek, ezeli ve ebedi sahibi olan Allah, ayetlerinin hakikatlerini ve sırlarını bizlere açıklayacak; bununla birlikte bizi her yönümüzle terbiye edecek bir öğreticiyi de beraberinde göndermiştir. Bu büyük muallim de gönüllerin sultanı olan Hazreti Muhammed (s.a.v.) olmuştur. Nitekim Cenab-ı Allah'ın sadece bu tebliğ vazifesi için bütün şuur sahibi mahlukatı içinde Hazreti Muhammed'i (s.a.v.) seçmesi O'nun yaratılmışlar içinde en yüksek bir ruha, en mükemmel bir şahsiyete sahip olduğunun en büyük delili değil midir?

Evet tarih bilimiyle sabittir ki Kur'an ayetlerinin ilk vahyedildiği dönemde insanlar kâinatta her şeyin başboş ve sahipsiz olduğunu düşünerek maddi ve manevi buhranlar içerisinde yaşamaktaydı. Yaşanılan bu hal, kuvvetli insanları adeta canavarlaştırmış, zayıf insanları da tarifi mümkün olamayan bir perişanlığa sürüklemişti. Yüce Kitap'ımızın Hazreti Muhammed (s.a.v.) vasıtasıyla tebliğ edilmeye başlanmasıyla bu karanlıklı boğucu hal aydınlığa ve feraha dönüşmeye başlamış, insanlık beklediği kurtuluş yoluna kavuşmuştur. Kur'an güneşinin Hazreti Muhammed (s.a.v.) gibi en muhteşem manevi bir ayna vasıtasıyla kâinata aksettiği bu dönemde, insanlığın gecesi gündüze dönüşmüş; böylece insanlık karanlıklar içinde mahvolmaktan kurtulmuştur. Ne mutlu bizlere ki böyle bir manevi güneşin aynası olan o Sultan'ı (s.a.v.) tanıma şerefine nail olmuş O'nun o eşsiz şefkatinin bir tecellisi olarak doğumunda ve vefatında ümmeti ümmeti dediği gruba dahil edilmişiz.

Yukarıda belirttiğimiz **“Vücut alemi olan bu dünyaya nereden geldik? Buradan nereye gidiyoruz? Şu dünyada vazifemiz nedir? Bitkiler ve hayvanlar aleminde bu gelenler neden durmadan süratle geçip gidiyor.”** gibi ve her düşünen insanın cevabını merakla beklediği sorulara yine o Yüce İnsan (s.a.v.), Kur'an'dan ilhamen cevap vermiş; insanlığa yaratılmalarının gayelerini en mükemmel şekilde izah etmiştir.

O'nun **“Ben insanları ve cinleri ancak bana ibadet etsinler diye yarattım.”** (*Zariyat, 51/56*) ayetini tebliği bu dünyaya gönderilme gayemizi en açık bir şekilde göstermektedir.

Yüce Mevlamızın yaratılan her şeyde görülen harika sanatlarıyla ve sınırsız nimetleriyle akıl ve şuur sahibi olan herkese kendini tanıttırmak ve sevdirmek istediği hakikatini, Kur'an'dan ders alarak bizlere öğreten ve bu sonsuz nimetlerin karşılığında bizden ne istediğini tebliğ eden yine Habibullah unvanlı o Zat (s.a.v.) olmuştur.

Son asrın büyük mütefekkeri ve peygamber aşığı Said Nursi (r.a.) Risale-i Nur Külliyyatı'nın Otuz Birinci Söz bölümünde Miraç hadisesinin niçin sadece Peygamberimize mahsus olduğunu açıklarken bu manaya gayet veciz bir şekilde dikkat çekmiştir:

“Hem şu âlemin Sâni'-i Zülcelal'i, bütün güzel masnuatıyla kendini zîşuur olanlara tanıttırmak ve kıymetli nimetlerle kendini onlara sevdirmesi, bizzarure onun mukabilinde zîşuur olanlara marziyatı ve arzu-yu İlahiyelerini bir elçi vasıtasıyla bildirmesini istemesine mukabil, en a'lâ ve ekmel bir surette, Kur'an vasıtasıyla o marziyat ve arzuları beyan eden ve getiren, yine bilbedahe o Zâttır.”(1)

Nasılki Kur'an bütün harikalığıyla Hazreti Peygamberin en büyük bir mucizesidir, öyle de onun tebliğcisi olarak Hazreti Muhammed'de (s.a.v.) bu İlahi kitabın en mümtaz bir mucizesi olmuştur. Her iki mucizenin birbiriyle cesed ile ruh gibi o derece bir imtizacı vardır ki onların birini diğerinden bağımsız düşünme imkanı yoktur. Kur'an'ı anladığımız, tanıdığımız ölçüde Hazreti Muhammed (s.a.v.) tanımış bilmiş oluruz.

Kur'an, sosyal halde yaşama mecburiyeti içerisinde olan biz insanlar için o kadar mükemmel ahlak ilkeleri taşıyor ki, bu ilkelerin kendimizden başlayarak hayatın her alanında tatbiki birçok problemin en kısa sürede giderilebilmesini mümkün kılacaktır.

Kur'an, insanların müşterek akılları ve tecrübeleriyle tespit ettikleri ahlak ilkelerinin sınırlarını en mükemmel bir şekilde asırlar öncesi tespit etmiştir. Saygılı, güvenilir, sorumluluk sahibi, adil, şefkatli, yardımsever olmak gibi ırkı, dili, dini ne olursa olsun herkesçe kabul edilen tüm insani değerler Kur'an'da mevcuttur. Kur'an'ın tespit ettiği bu evrensel ahlak ilkeleri insan fitratına, vicdanına ve kâinattaki umumi işleyişe de uygundur.

Kur'an-ı Kerim, hem şahıslara, hem de cemiyetlere, huzurlu bir hayat için, adaleti, doğruluğu, tevazuyu, yaradılanı sevmeyi, acımayı, iyilik etmeyi, edebli olmayı, anne baba başta olmak üzere akrabalara hürmet etmeyi, emri altındakilere eşit davranmayı, amirlerine itaat etmeyi öğütler. İnsanları zulümden, hainlik etmekten, gururlanmaktan, cimrilikten, intikam duygularından, katı yürekli olmaktan, çirkin söz ve işlerden, kin gütmekten alıkoyar; yapılması, hatta yenilip içilmesi zararlı veya faydalı olan şeyleri bile bize bildirir.

Kur'an'ın insanlığı şerefendirme arefesinde insanlık tüm bu değerlerden mahrum bir şekilde yaşamakta, bütünüyle kötü hasletlerinin ve ihtiraslarının güdümüne göre hareket etmekteydi.

Hazreti Muhammed (s.a.v.), öncelikle kendi çevresinden başlayarak tüm insanlığı bu perişan durumdan kurtarmak için Kur'an'ın yüksek prensiplerini tebliğe başlamış ve bunların en kısa sürede sosyal hayata geçirilmesini sağlamıştır. Her konuda olduğu gibi bu konuda da Peygamberimizin (s.a.v.) örnek davranışları, herkese rehber olmuş bu şekilde söz konusu ilkelerin sosyal hayata hemen tatbiki kolaylaşmıştır.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.), Kur'an ahlakını tebliği vazifesinde öncelikle bunu kendi hayatında kusursuz bir şekilde yaşayarak herkese örnek olmuş; daha sonra en etkili eğitim ve öğretim metotlarını kullanarak o dönemin cehalet içerisinde bulunan insanlarına bu ilkeleri ders vermiştir. Cehaletleriyle şöhret bulmuş bu dönemin insanları Büyük Muallim'den (s.a.v.), aldıkları derslerle kısa sürede cehaletlerinden kurtulup insanların en faziletli ve ilim sahibi fertleri haline gelmişlerdir. O Şefkatli Nebi (s.a.v.), Kur'an'ın bu konudaki ilkelerini ders verirken karşılaştığı cahilce davranışlara her zaman Kur'an ahlakıyla cevap vermiş, hiçbir insanın ruhunu rencide etmemiştir. Mukaddes Kitap'ımızda Resulullah'ın bu üstün ahlakını şöyle

sena etmiştir.

“Ve şüphesiz sen, pek büyük bir ahlak üzerindesin.”(*Kalem, 68/4*)

“Andolsun, sizin için, Allah’ı ve ahiret gününü umanlar ve Allah’ı çokça zikredenler için Allah’ın Resûlü’nde güzel bir örnek vardır.” (*Ahzab, 33/21*)

Hazreti Muhammed (s.a.v.) Müslümanların dünya ve ahiret selameti için Kur’an-ı Kerime sımsıkı sarılmalarını ve onun kıyamete kadar tazeliğini muhafaza edecek hükümlerini anlamaya çalışmalarını ve bunları ferdi alanda olsun sosyal alanda olsun en iyi şekilde yaşamalarını öğütlemiştir.

Kur’an’ımız her alanda olduğu gibi ilmi alanda çalışkan olmamızı kendimizi teknolojik açıdan geliştirmemizi emreder. Resulullah (s.a.v.) Efendimiz, Kur’an-ı Kerim’de çalışma konusunda geçen,

“Allah’ın sana ihsan ettiği bu servetle ebedî ahiret yurdunu mamur etmeye gayret göster, ama dünyadan da nasibini unutma, ihtiyacına yetecek kadar sakla.” (*Kasas, 28/76*)

şeklindeki ayetleri tebliğ ederken dünya ve ahiret hayatı dengesinin önemine en mükemmel manada dikkat çekmiş; ubudiyetimizle ilgili asli vazifeleri ihmal etmeden bizim dünya hayatına da çalışmamız gerektiğini ders vermiştir.

Hazreti Muhammed (s.a.v.), Allah’ın bu hükümlerini tebliğ ederken başta amcası ve kabilesi olmak üzere çevresindeki birçok insan ve batıl din sahibi milletler O’na şiddetle karşı gelmiş O’nu bu kudsî görevden vazgeçirmek için her yolu denemişlerdir. O ise bunların hiçbirine tenezzül etmemiş; hepsine meydan okumuş; vazifesinde en ufak bir tereddüt bir korkaklık göstermemiştir. Bu muhterem zatın insanlık için en ulvî İlahî hediye olan Kur’an-ı Kerim’i tebliği vazifesinde gösterdiği pervasız duruşu Bediüzzaman Hazretleri şu veciz ifadelerle dile getirir:

“Hem, tebliğ-i risalette ve nâsı hakka davette o derece metanet ve sebat ve cesaret göstermiş ki, büyük devletler ve büyük dinler, hattâ kavim ve kabilesi ve amcası O’na şiddetli adâvet ettikleri halde, zerre miktar bir eser-i tereddüt, bir telâş, bir korkaklık göstermemesi ve tek başıyla bütün dünyaya meydan okuması ve başa da çıkarması ve İslâmiyeti dünyanın başına geçirmesi ispat eder ki, tebliğ ve davette dahi misli olmamış ve olamaz.”(2)

Kur'an-ı Kerim, insanlara Cenab-ı Allah'ın varlığını, birliğini, büyüklüğünü, hikmetlerini ve kudsiyetini bildirir. Öyle ki, felsefi görüşlere sahip olanların parlak sözleri onun yanında pek sönük kalır. Onun en büyük özelliklerinden biri de vahyedildiği ilk andan şu ana kadar eşi ve benzerine rastlanmayan belağittir. Tarih biliminin meşhur şarkiyatçısı, aynı zamanda Kur'an'ı tercüme eden **Corsele**'nin şu itirafı gayet manidardır:

"Kur'an'ın lisanı fesahat ve belagat itibariyle naziresizdir. Muhteşem bir mucize olan Kur'an, Arapça'nın en mükemmel ve pek mevsuk bir eseridir. Kur'an bizatihi daimi bir mucizedir, hem öyle bir mucizedir ki benzerini yapmak ölüleri diriltmekten daha zordur. Bu mukaddes kitabın bizzat kendisi menşeinin semavi olduğunu ispata kafidir. Cenabı Hakkın şan ve celaletini, azamet ve sıfatını ifade eden ayetler müstesna bir güzelliğe sahiptir."

Hazreti Muhammed (s.a.v.), okuma yazması olmamakla birlikte özellikle de vezinli ve sanatlı söyleyişlerin çok makbul olduğu bir dönemde Kur'an'ın belağat yönünü o kadar mükemmel bir şekilde tanıtmıştır ki zamanın meşhur edipleri Kur'an'ın bu belağat yönü karşısında hayranlıklarını gizleyememiş hatta kimileri sadece bu sebeple İslamiyeti kabul etmişlerdir.

Okuma yazma bilmeyen bir zat vasıtasıyla dünyanın dört bir yanına yayılan ve kabul edildiği yerlere adalet, huzur ve saadet getiren bu semavi fermanın ve onun ilancısının bugüne kadar emsali görülmemiş ve kıyamete kadar görülmeyecektir; çünkü her ikisinin de sahibi alemleri Rabbi olan Allah'tır. Tartışmasız bütün semavi kelimeler içerisinde en kudsî kitap olarak kabul edilen Kur'an dolayısıyla O'nun tercümanını da insanlar içerisinde en mümtaz şahsiyet olarak kabul etmeyi gerektirir.

Hazreti Muhammed (s.a.v.), Kur'an'dan aldığı dersle yeryüzünde ve gökyüzündeki İlahî isimlerin hazinelerini keşfetmiş ve bu hazinelerinin anahtarlarını insanlığa hediye etmiştir. O'nun bu hazinelerle ilgili açıklamaları olmasaydı insanlık Kur'an'da yer olsa bile bu anahtarları bulma imkanı bulamayacak var olan hazineler birer sır gibi saklı kalacaktı. Onun Kur'an'dan verdiği dersle bizler kâinattaki eserlere ve hadiselerle bakarak Yaradanımızı isim ve sıfatlarıyla tanıma imkanı bulduk. İnsanların en şerefli olan bu zatın bu manadaki tebliğ yönü bizi kendisine ebediyen minnettar edecektir.

Hazreti Muhammed'in (s.a.v.), en önemli vasıflarından biri de atomdan galaksilere kadar her şeyin dizgini onun elinde olan Cenab-ı Allah'ın saltanatının ilancısı olmasıdır. Gökyüzündeki Güneş'ten yeryüzündeki küçük bir böceğe kadar tüm

yaratılanların sahipsiz ve manasız olduğuna inanıldığı kulun kula secde ettiği bir dönemde O Yüce Zat,

“Her şey Allah’ı tesbih eder.” (Haşr, 59/24),

“Göğü kudretimizle biz kurduk ve şüphesiz bizim (her şeye) gücümüz yeter. Yeri de biz döşedik. Biz ne güzel döşeyicimiz.” (Zariyat, 51/47-48),

“O, kullarının üstünde mutlak hakimiyet sahibidir. O, hüküm ve hikmet sahibidir, (her şeyden) hakkıyla haberdardır.” (Enam, 6/18)

ayetleriyle hakikatı insanlara öğretmiş, Cenab-ı Allah’ın nihayetsiz kudreti karşısında bizim ne kadar güçsüz olduğumuzu ders vermiştir. Her şeyin sahipsiz olduğuna inanıldığı o döneme hayalen gittiğimiz takdirde bu ilanın ne derece önemli olduğunu daha iyi anlayabiliriz

Hazreti Muhammed (s.a.v.), Kur’an’ı bütün şuur sahiplerine tebliğ etme saltanat-ı İlahiyenin dellalı olma veçhesinin izahı elbette sadece buraya kadar anlatılanlarla sınırlı değildir olamaz da. Amacımız onun güneş ihtişamındaki bu yönlerine ufak bir pencere açmak bu vesileyle O’na olan hürmet ve şükranlarımızı dile getirmektir. Yoksa onu tam anlamıyla ne anlamak de ne de anlatmak mümkün değildir. Kur’an gibi en kudsi bir kitabın doğrudan muhatabı olma gibi bir şerefe nail olan bu Zatı (s.a.v.) tarif etmek onun manevi veçhesini kelimelere sığdırmak beşerin elbette ki takatinin fevkindedir.

Son asrın dehası Said Nursi Hazretleri de muhteşem zekasına rağmen bu hakikatı şu cümlelerle ifade eder:

“Zat-ı Muhammed-i Arabi Aleyhissalatü Vesselam, dua neticesi olarak öyle bir makam ve mertebededir ki, bütün ukul toplansa, bir akıl olsalar, o makamın hakikatini tamamıyla ihata edemezler.”(3)

Maddeyi oluşturan atomlar, gelmiş geçmiş tüm canlıların aldığı nefesler kadar O’na salat selam olsun...

Dipnotlar:

(1) bk. [Sözler, Otuz Birinci Söz.](#)

(2) bk. [Şualar, Yedinci Şua.](#)

(3) *bk.* [Mektubat, Yirmi Dördüncü Mektup, Birinci Zeyl.](#)